

денция. Левски, Генадий и Общи цѣла недѣля на ловъ ходили по Витоша планина, дроздове били, въ нишанъ мѣрили и планове кроили, като по кой начинъ братята шопи най-лесно ще могатъ се подве подъ общата организация на тайнитѣ комитети. Скитникътъ Генадий се наелъ съ помощта на калугерското расо и съ игуменската патерица да въздействува върху ума и сърдцето на шопското племе. За адютантъ на Левски и проповѣдникъ комитетски въ селата софийски опредѣлили Младенчо бинбашията отъ село Горубляне“.

За революционенъ комитетъ въ София говори и другъ биографъ на Левски — Зах. Стояновъ (В. Левски (дияконътъ). Чжрти изъ животътъ му. Пловдивъ 1883, с. 65). Че такъвъ комитетъ е съществувалъ, нѣма никакво съмнение. Това се установява отъ документитѣ, свързани съ дейността на В. Левски, главно неговитѣ писма и бележки. Така, той пише на 27. VII. 1871 г. до Маринъ п. Лукановъ, Пловдивъ: „На 24 юлія съобщихъ писмата плешки изъ Букурещъ, Д. Ценовоту и Азисово-то отъ 6-ий юлія, на пазарджичани, софійанцы и отъ тамъ нататкъ въ друго мое писмо съ тѣхъ заедно, и имъ казвамъ да ся събержтъ всички-ты и, които отъ тѣхъ иматъ довѣріе въ чорбаджійты като въ файзлій, чяфути, турцы, българи и пр., да вдигнжтъ кой колкото може и ній отъ тукъ ще глѣдами по чисто народно съ писмата и печатъ-тъ да съберемъ поскоро еднж суммж да отидемъ на Узунджово, дано ся снабдемъ отъ какво годѣ оржжіе“ (Д. Т. Страшимировъ, В. Левски. Томъ I, с. 76, № 31). Тѣй сжщо и отъ писмото на В. Левски до Д. Трайковичъ (вж. отдѣла „Училища и училищни дейци“, с. 230) се заключава, че въ София е имало комитетъ.

В. Левски твърде старателно е отбелязвалъ въ своитѣ тевтерчета всички разходи, които сж правѣли той и неговитѣ приближени за смѣтка на общото дѣло. Въ тия бележки често се споменува градътъ София. Ето по-важнитѣ отъ тѣхъ: „На Д. Общи 1872, 12 ян. —24 [гроша] въ Софія; 124 [гроша] кога да върни хататъ въ Софія“ (Д. Т. Страшимировъ, В. Левски. Томъ I, с. 231). „На Тракій. поща за Софія —104“ (пакъ тамъ, с. 266). Лични и пжтни разходи на Левски: „Въ Софія —10; въ Ташъ-кесенъ на отваждани и връщани за Софія —27; между Софія и Ташъ-кесенъ на хановити—4:30“ (тамъ, с. 298, № 229). „Въ Софія за Дими. —42; въ Враждебна, Софійско —7; на Димитра, кога да върниши хататъ въ Софія —126“ (тамъ с. 299, № 231). „Отъ Исакъ Хаинъ — 297“. Следъ това заличено: „Отъ София Ковачевъ“ (тамъ, с. 310, № 257). „Въ Софія —10“ (тамъ, с. 313, № 265). „На Димитра въ Софія —42; въ Враждебна —7; на хановити софишки въ полѣто на отвождани въ Софія и на връштани —4:30; при кулата на ханатъ на отивани и на връщани въ Соф. —1“ (тамъ, с. 315, № 267). Въ тевтерчетата на Левски сж отбелязани още следнитѣ адреси отъ София: „Отъ София Самоилъ Юсофаче. Мое Исаакъ Хаинъ“ (тамъ, с. 286, № 192); „на Трай... Меететъ ефенди едирнели на х. Мануватъ ханъ“ (тамъ, с. 287, № 193); „в. Софія имамъ дума. Знакъ: пратеникатъ ще каже пжкъ на него отговоратъ слѣдъ другити думи, ще повдигни и фесат си, като чи ли го на мѣстж“ (тамъ, с. 287, № 194). Въ протокола на общото